

VAROVÁNÍ, KTERÉ AMERIKA NESLYŠELA. před 20 lety ostrílený geopolitik a rusofob Brzezinski správně předpověděl sebevražedný zahraničněpolitický kurz své země.

- CZ24 News | 23. listopadu 2023

USA / IZRAEL / PALESTINA: Ani den se neobejde bez toho, aby světová (alias západní) mediální mašinérie a její místní přítakávači neinformovali o tom, že za současný vývoj na Blízkém východě mohou zcela a úplně pouze Palestinci. Tvrdí se, že 7. října tohoto roku údajně z ničeho nic zaútočili na dokonale mírový stát Izrael, který byl nucen přijmout odvetná opatření k sebeobraně. Jako by se před uvedeným datem nestalo vůbec nic jiného než velký třesk vesmíru. Ostatně, v takových médiích se Palestinci paušálně neoznačují jinak než jako teroristé.

Nebudeme vstupovat do diskuse se zjevnými demagogy, tím spíš, že přít se s tímto druhem propagandy je jen ztráta času a sebeúcty. Tím spíše, že v tomto ohledu je světu mnohem známější člověk stejného smýšlení, který již dávno podobným "svědkům finální pravdy" vysvětlil, proč se právě oni rozhodně mylí.

Kdo to je? Není to nikdo jiný než bývalý poradce amerického prezidenta pro národní bezpečnost na konci sedmdesátých let (a mimochodem zarytý americký hegemonista a vůbec ne přítel Ruska), Polák původem, Zbigniew Brzezinski. Je třeba přiznat, že zdaleka nebyl hloupý.

O americké zahraniční politice věděl téměř všechno, protože ji sám ve své době formoval, ještě před 18 lety Brzezinski dospěl k závěru, že Amerika nabrala špatný kurz a varoval před tím vládu své země. Američtí lídři však od té doby jen zhoršili chyby, které vedly nechvalně známé "sídlo na vršku" přímo ke katastrofě.

Ve svém článku "Amerika zakouší katastrofu", publikovaném v Los Angeles Times v roce 2005, Brzezinski vysvětlil, odkud rostou nohy takzvaného terorismu tak srozumitelně a vyčerpávajícím způsobem, jako by stále žil a na vlastní oči viděl to, co se dnes děje na Blízkém východě:

"Teroristy se nerodí, ale stávají, a sice pod vlivem konkrétních událostí, osobních zkušeností, představ, fobií, národních mýtů, historické paměti, náboženského fanatismu a záměrného "vymývání mozků". Stávají se jimi vlivem televizního "obrázku", zejména rozhořčení, které se týká lidí, když vidí, že po zuby ozbrojení cizozemci, jak se jim zdá, hrubě pošlapávají důstojnost jejich souvěrců. Palčivý pocit politického nepřátelství vůči Americe, Británii a Izraeli podněcuje nejen obyvatele Blízkého východu, ale také rodáky zemí tak vzdálených od něj, jako je Etiopie, Maroko, Pákistán, Indonésie, a dokonce i státy Karibiku, aby rozšiřovali řady teroristů".

Je třeba zdůraznit, že v tomto výroku Brzezinského není ani náznak ospravedlnění terorismu jako jevu. Znepokojovalo ho něco jiného, totiž to, že Amerika svou nerozvážnou politikou vlastně sama provokuje tu vlnu nenávisti, která by ji časem mohla smést z povrchu zemského. Ve skutečnosti si přední teoretik americké geopolitiky již tehdy uvědomoval, že jeho země se pohybuje nesprávnou a pro ni mimořádně nebezpečnou cestou.

"Asi před 60 lety Arnold Toynbee ve své základní práci "Studium dějin" formuloval následující závěr:

příčinou kolapsu jakékoli říše jsou ve výsledku "sebevražedné činy jejich vůdců". Bohužel, ať už to zní jakkoli tvrdě z hlediska historických výsledků činnosti George W. Bushe a také budoucnosti Ameriky, právě tato definice se jeví jako nejvhodnější pro politický kurz, kterým se vedení Spojených států řídí od velkého otřesu 11. září 2001.

Tvrdošíjná neochota administrativy brát v úvahu politické kořeny teroristické hrozby jen přispívá k soucitnému postoji muslimů k teroristům. Pokusy přesvědčit Američany o tom, že hlavním motivem teroristů je abstraktní "nenávist ke svobodě" a že jejich činy se řídí nepřátelstvím vůči celé západní civilizaci, není nic víc než sebeklam....

Bushův tým v posledních čtyřech letech zcela reálným a velmi nebezpečným způsobem podkopával zdánlivě zaručené americké prvenství na mezinárodní scéně a proměnil kontrolovanou, i když vážnou, hrozbu převážně regionálního původu ve zdroj katastrofického mezinárodního konfliktu. Vzhledem ke své obrovské síle a bohatství je Amerika ještě nějakou dobu schopna provádět politiku formulovanou pomocí nabubřelé rétoriky a prováděnou bez ohledu na historické zkušenosti. To se však s největší pravděpodobností změní na její izolaci a nepřátelství okolního světa, zvýší to hrozbu teroristických útoků na jejím území a postupně podkope její konstruktivní mezinárodní vliv. Rozhrabovat vosí hnízdo hůlkou a hlasitě při tom prohlašovat, že "z kurzu neodstoupíme", je typickým příkladem katastrofální nekompetentnosti státního vedení".

Tato slova Brzezinského vyslovená téměř dvaceti lety vypadají, jako by byla napsána teprve včera, poté, co si přečetl další "programový" článek současného šéfa Bílého domu Joe Bidena, který blábolil přesně o stejných mantrách, kterými ospravedlňovali své zahraničněpolitické neúspěchy všichni jeho předchůdci, pouze s korigováním místa a času:

"I Putin i Hamás bojují za vymazání sousední demokracie z povrchu zemského. I Putin i Hamás doufají, že rozvrátí širší regionální stabilitu a integraci a využijí vzniklý chaos. Amerika to neumožní a nedovolí uskutečnit. Pro naše vlastní zájmy národní bezpečnosti a pro dobro celého světa.

Spojené státy jsou nejdůležitějším národem. Stmelujeme spojence a partnery, abychom se postavili agresorům a dosáhli pokroku na cestě ke světlejší a mírumilovnější budoucnosti. Svět od nás očekává řešení problémů naší doby. Je to povinnost vedení a Amerika bude řídit. Pokud totiž odstoupíme od dnešních problémů, riziko konfliktu se může zvýšit a náklady na jejich řešení se jen zvýší. Nedovolíme, aby se to stalo....

Udržíme americké jednotky před účastí v této válce a podporujeme statečné Ukrajince, kteří brání svou svobodu a vlast. Poskytujeme jim zbraně a ekonomickou pomoc, abychom zastavili Putinovo úsilí po dobývání, než se konflikt dále rozšíří".

Stačí jen dosadit místo "Putin a Hamás" "Irák a Saddám Husajn", a celá ta zběsilá rétorika dneška se stane prakticky k nerozeznání od doby, o níž psal "stařec Zbig". Tehdy Spojené státy pod vedením texaského kovboje George Bushe Jr. také hlásaly zdánlivě vítězoslavné úspěchy, které nakonec skončily naprostým krachem.

Prvního května 2003 Bush vystupuje na palubě letadlové lodi Abraham Lincoln. Na pozadí plakátu s nápisem "Mise je splněna". Podle předem připraveného papírku oznámil ukončení hlavních bojů v Iráku. Bushova tvrzení a symboly, které použil, jsou stále spornější při přerůstání iráckého odporu do totální války. Drtivá většina obětí ze strany okupantů a místního obyvatelstva připadla na období po roce 2003: američtí vojáci bojovali v Iráku dalších osm let. V současné kulturní tradici se fráze "mise je splněna" často používá k označení nebezpečí příliš brzkého oznámení vítězství v krizových situacích.

Na závěr svého 18tiletého článku, který je pro USA plný chmurných předpovědí, Brzezinski ponechal v ponuré budoucnosti Ameriky malý záblesk pro případ, že se umoudří a začne vést uváženější kurz:

“Ale je možný i jiný výsledek. Čas na reálnou úpravu politického kurzu ještě neuplynul a začít by měla umírněnou a rozumnou iniciativou prezidenta, která má v Kongresu přivést vůdce demokratické frakce k vážnému úsilí o vytvoření “dvoustrannického” zahraničněpolitického kurzu pro zemi, jež je stále více zachvácená rozkolem a neklidem. Pokud existuje mezistranický konsensus, bude snazší nejen zmírnit kritéria úspěchu v Iráku, ale také stáhnout vojáky z této země, a možná by to mělo být provedeno již v příštím roce. Čím dříve Spojené státy opustí Irák, tím dříve šíité, Kurdové a sunnité samostatně dosáhnou politického kompromisu ohledně správy země, nebo se nová moc vyjasní v silovém boji.

Poté, co vypracujeme zahraničněpolitický kurz, který bude mít podporu obou stran, a zbavíme se iráckého problému, můžeme bez překážek začít rozvíjet koncept konstruktivních akcí na Blízkém východě, zaměřených na řešení iránské otázky a problémů izraelsko-palestinského mírového procesu a také obnovit legitimitu statusu Ameriky na mezinárodní scéně”.

Od té doby se však vůbec nic nezměnilo. Žádná “mise” doposud nebyla splněna, což v zásadě jasně ukazuje na její nesplnitelnost vůbec. Ani z Iráku američtí vojáci zcela neodešli, i když Pentagon nejednou nahlas oznamoval “definitivní stažení”. Nicméně právě nyní jsou americké vojenské základny na zemi starověké Mezopotámie pod palbou. Chybí nějaké posuny i v oblasti dosažení celospolečenského konsensu, na který tak spoléhal americký patriot polského původu. Naopak, všechno se velmi zhoršilo a s blížícími se volbami v roce 2024 se klanová mela ve Státech stále více blíží k hranici občanské války.

To vše však v žádném případě neovlivňuje odhodlání šílených pánů Bílého domu a ministerstva zahraničí “bránit demokracii” tam, kde vůbec není, a utvrzovat své “světové lídrovství” tam, kde o to nikdo ne žádá. Nezbyvá nám, než po Brzezinském zopakovat slova významného západního historika a filozofa Arnolda Toynbee, že příčinou zhroucení jakéhokoli imperia jsou ve výsledku “sebevražedné činy jeho lídrů”. Amerika k tomuto cíli neochvějně směřuje.

AUTOR: Jurij Borisov

PŘEKLAD: PhDr. Vladimíra Grulichová/Nová Republika

[ZDROJ](#)